

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/510/2015
Identifikačné číslo spisu:	2211202554
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2211202554.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne REAL CENTER s.r.o., so sídlom Malé Dvorníky 333, IČO : 44 121 890, zastúpeného advokátskou kanceláriou LLPMV Lawyers, s.r.o., Bratislava, Belopotockého 2, proti žalovanej X. Q., bývajúcej v D., zastúpenej advokátskou kanceláriou Legal Cases, s.r.o., Dunajská Streda, Ružová 265, o 3 319,39 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 5 C 56/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 5. marca 2014 sp.zn. 11 Co 271/2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 5. marca 2014 sp.zn. 11 Co 271/2012
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 30. marca 2012 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplata 3 319,39 € s príslušenstvom. Súčasne uložil žalobkyni zaplatiť žalovanej náhradu trov konania. Žalobkyňa svoj nárok uplatňovala z dôvodu, že so žalovanou uzavrela zmluvu o sprostredkovaní dňa 15. apríla 2009, v ktorej sa zaviazala, že bude vykonávať sprostredkovateľskú činnosť pre objednávateľa (žalovanú) vyhľadávať tretie osoby na možnosť uzatvorenia zmluvy o prevode vlastníctva k bytu č. 8, obytnom dome č.s. 2227 v D., vedenom ako nehnuteľnosť na LV č. XXXX Katastrálneho úradu v Dunajskej Strede a pre prípad, že na základe činnosti sprostredkovateľa dôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bude prevod vlastníckeho práva uvedenej nehnuteľnosti, vznikne žalobkyni nárok na vyplatenie provízie v sume 3.319.39 € s DPH, ktorá bude splatná okamihom uzatvorenia kúpnej zmluvy s treťou osobou. Žalobkyňa mala za to, že za jeho súčinnosti došlo k vyhľadaniu záujemcu o kúpu bytu žalovanej, a preto i nároku na províziu, keď po stretnutí so záujemkyňou, žalovaná bez vedomia žalobkyne predmetný byt odpredala uvedenej záujemkyni Ing. X. Y., ktorý prevod sa zrealizoval dňa 9. novembra 2010. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, vychádzajúc z písomnej objednávky na sprostredkovanie predaja nehnuteľnosti uzavretej medzi stranami sporu, že boli splnené podmienky v zmysle § 737 a § 738 Občianskeho zákonníka. Zmluva bola uzavretá písomne, jej predmetom bola nehnuteľnosť, ktorej

predaj mal sprostredkovať sprostredkovateľ, teda obstarávateľ. Rovnako obsahovala cenu, za ktorú sa mala nehnuteľnosť predat', konkrétne 66.387,84 €, ako aj odmenu obstarávateľa 3.319,39 €. Poplatok za odstúpenie zmluva neobsahovala. Identifikácia nehnuteľnosti bola uvedená vo výpise z katastra nehnuteľnosti na LV č. XXXX. Súd prvej inštancie uviedol, že z ustanovenia § 738 Občianskeho zákonníka, nevyplýva výslovne, že by mala byť dojednaná v zmluve doba, do ktorej treba predaj zrealizovať, nakoľko táto doba vyplýva priamo z ustanovenia § 740 Občianskeho zákonníka, ktorý uvádza, že ak obstarávateľ nepredá vec do troch mesiacov odo dňa, keď mu bola vec zverená do predaja, zmluva sa zrušuje, ak sa medzi objednávateľom a obstarávateľom nedohodlo inak. Účastníci si môžu dohodnúť, že sa po uplynutí určenej doby predá vec za nižšiu cenu. V zmysle § 739 ods. 1 Občianskeho zákonníka, obstarávateľ má právo na odmenu iba vtedy, ak sa zverená vec predala. Súd prvej inštancie mal za to, že od uzavretia zmluvy 15. apríla 2009 a prvej ponuky, o ktorej existoval záznam 10. júna 2010, uplynul viac ako rok. Z dojednaní medzi stranami nevyplývalo, že by v písomnej zmluve si zjednali dlhšiu dobu na trvanie zmluvy, než ako je uvedené v § 740 Občianskeho zákonníka, a nebolo preukázané, že sa pred uplynutím trojmesačnej doby dohodli na predĺžení trvania zmluvy a že sa nehnuteľnosť predá za nižšiu cenu. K tejto dohode došlo už po uplynutí trojmesačnej doby, keď bola znížená kúpna cena a spísal sa o tom len záznam a nie dodatok k zmluve. Zmluva, ktorej písomná forma je predpísaná zo zákona, musí byť doplnená pri všetkých jej zmenách a dodatkoch tiež len písomne. Súd prvej inštancie uzavrel, že dňom 15. júla 2009 došlo k zániku zmluvy o obstaraní predaja nehnuteľnosti, nakoľko do tohto dátumu nedošlo k odpredaju nehnuteľnosti. Zmluvný vzťah medzi stranami zanikol. Záznam, ktorý bol spísaný až 10. júna 2010, nevyplýval už z povinností z predchádzajúceho písomného dojednaní o predaji nehnuteľnosti, preto nemohla vzniknúť povinnosť žalovanej na základe tejto zaniknutej písomnej zmluvy plniť.

2. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 5. marca 2014 sp.zn. 11 Co 271/2012 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni 2 000 € s 9% úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 10. novembra 2010 do zaplatenia a zo sumy 1 319,39 € od 10. novembra 2010 do zaplatenia žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že súd prvej inštancie mal na právny vzťah založený medzi stranami zmluvou zo dňa 15. apríla 2009 aplikovať ustanovenia § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka (zmluva o sprostredkovaní) a nie § 737 a nasl. (zmluva o obstaraní predaja veci), pretože pri zmluve o obstaraní predaja veci uzatvára obstarávateľ s tretou osobou kúpnu zmluvu na vec, ktorú mu dal za tým účelom objednávateľ, vo vlastnom mene, avšak na účet obstarávateľa, avšak pri zmluve o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a ten sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. Zo zmluvy, ktorú účastníci uzavreli dňa 15. apríla 2009, nevyplývalo, že by mala žalobkyňa oprávnenie konať za žalovanú na základe tzv. nepriameho zastúpenia, t.j. že by mala uzavrieť kúpnu zmluvu s tretou osobou (potencionálnym kupujúcim) vo svojom mene na účet zastúpenej (žalovanej), kde by práva a povinnosti z kúpnej zmluvy vznikali priamo žalobkyni, ako obstarávateľovi a potencionálnemu kupujúcemu. Odvolací súd mal za to, že z obsahu zmluvy zo dňa 15. apríla 2009 je jednoznačné aj vzhľadom k jej jazykovému výkladu, že sa jednalo o právny vzťah, na ktorý bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže žalobkyňa sa zaviazala, že pre žalovanú nájde potencionálneho kupujúceho, ktorý kúpi jej vec - nehnuteľnosť a žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobkyni odmenu, ak bude výsledok dosiahnutý jej činnosťou. Nebolo sporné, že najskôr začala žalobkyňa ponúkať predmetnú nehnuteľnosť za cenu 69.707,23 €, keď odmena sprostredkovateľa bola dohodnutá na 3.319,39 €, pričom po uplynutí cca 14-tich mesiacov, keďže sa nepodarilo nájsť zájemcu na kúpu predmetnej veci za uvedenú cenu sa účastníci zmluvy mali dohodnúť na znížení kúpnej ceny, za ktorú mala žalobkyňa vec ponúkať na predaj, a to 56.000 € a dohodli sa aj na znížení provízie, a to na sumu 2.000 €. Dňa 10. júna 2010 zabezpečila žalobkyňa ohliadku veci, ktorú ponúkala na predaj, kde odprezentovala pani X. Y. predmetnú nehnuteľnosť, a ktorej následne aj žalovaná túto za sumu 54.000 € predala. Odvolací súd uviedol, že právny vzťah založený zmluvou zo dňa 15. apríla 2009 trval tak v čase ohliadky dňa 10. júna 2010, ako aj v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalovanou a X. Y., preto konštatoval, že vďaka činnosti žalobkyne mala možnosť žalovaná uzavrieť s pani X. Y. kúpnu zmluvu. Žalobkyni preto vznikol nárok na províziu a pokiaľ túto požadoval v rozsahu nižšom, ako zmluvou zo dňa 15. apríla 2009, a to v rozsahu 2 000 € z dôvodu, že medzi účastníkmi zmluvy malo dôjsť k dohode o znížení kúpnej ceny

ponúkanej veci na predaj a aj k zníženiu provízie, čo logicky skutkovo nadväzovalo na konanie žalovanej, ktorá vec predala za 54.000 €, a preto žalobný nárok, čo do požadovania provízie 2.000 € bol dôvodný, vrátane uplatneného príslušenstva, t.j. 9% úroku z omeškania od 10. novembra 2010 do zaplattenia. V časti 1 319,39 €, v ktorej zobrala žalobkyňa žalobu späť, zamietol uplatnené príslušenstvo.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, ktorá ho žiadala zmeniť a žalobu zamietnuť alebo zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. Zotrvála na názore, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo v dôsledku sprostredkovania žalobkyňou, ale bolo len zhodou náhod, že na inzerát, ktorý ona sama podala, sa ozvala záujemkyňa, ktorá bola predtým byt obzerať so žalobkyňou, avšak bez jej osobnej prítomnosti. Namietala tiež, že žalobkyňa znížila svoj pôvodný nárok na zaplattenie provízie zo sumy 3 319,39 € na 2000 €, údajne na základe dohody o znížení ceny bytu a provízie, hoci k žiadnej takejto dohode nedošlo, a zo žiadnych dôkazov výšky tejto provízie nebola preukázaná. Súčasne poukázala i na neplatnosť predmetnej žalobkyňou tvrdenej dohody pre nedostatok jej písomnej formy. Záverom mala za to, že tým že sa odvolací súd nevysporiadal vo svojom rozhodnutí so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a neprihliadol na žiadne tvrdenia zo strany žalovanej, zaťažil konanie vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s.p.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že sa plne stotožňuje s rozsudkom odvolacieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je dôvodné

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1, § 238 O.s.p.

7. Dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu bolo prípustné v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolanie žalovanej smerujúce proti zmeňujúcemu rozsudku, vyvolalo v danom prípade účinok, ktorý zostáva zachovaný aj po 1. júli 2016 (§ 470 ods. 2 CSP) - dovolateľ kou napadnuté rozhodnutie bolo preto možné (a tiež potrebné) podrobiť meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

8. Právny poriadok platný a účinný v čase podania dovolania ukladal dovolaciemu súdu (viď ustanovenie § 242 ods. 1 O.s.p.), aby aj ex offio posúdil, či v konaní nedošlo k niektorej zo závažných procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 O.s.p., ako i k tzv. inej vade (§ 241 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

9. O procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. išlo vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

10. Dovolateľka namietala, že konanie pred odvolacím súdom trpí vadou, s poukazom na § 237 písm. f/ O.s.p., keď podľa jej názoru je rozhodnutie odvolacieho súdu nedostatočne odôvodnené v tom smere, že sa odvolací súd nevysporiadal s dôkazmi a skutočnosťami ňou uplatnenými a presvedčivo nevysvetlil

svoje závery.

11. Podľa stanoviska, ktoré prijala občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu 3. decembra 2015 a je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods.1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

12. Dovolací súd preto v ďalšom skúmal, či v konaní nedošlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

13. Súdna prax i doktrína sa zhodujú v tom, že „inou vadou konania“ (error in procedendo) sa rozumie porušenie ustanovenia zákona upravujúceho konanie od začiatku až do skončenia, ako príklady sa uvádzajú nezisťovanie skutočností podstatných pre rozhodnutie, porušenie ustanovení o vykonávaní jednotlivých dôkazov, nesprávne meritórne rozhodnutie namiesto odmietnutia alebo zastavenia konania, nesprávne vyhodnotenie určitej skutočnosti ako nespornej, prípadne všeobecne známej, a na to nadväzujúce nevykonanie navrhnutého dôkazu alebo nedostatok predpísaných poučení. Za „inú procesnú vadu“, bolo dávnejšou judikatúrou (R 111/1998) a tiež stanoviskom R 2/2016 považované aj nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia.

14. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 muselo mať aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 211 ods. 2 O.s.p.) náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. V odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd musel vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musel byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na všetky relevantné úvahy, ktoré ho viedli k právnym záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Zákon vyžadoval, aby odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu bolo vnútorne konzistentné, presvedčivé, neprotirečiacie si a aby jeho obsah umožňoval uskutočniť dovolací prieskum, pretože účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu nemalo náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., bolo považované za nepreskúmateľné.

15. Najvyšší súd dospel v danom prípade k záveru, že v tomto smere je potrebné prisvedčiť dovolateľke, že odvolací súd dostatočným a presvedčivým spôsobom neodôvodnil, vo vzťahu na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol, svoj záver o tom, že na základe akej konkrétnej aktívnej činnosti žalobkyne, vyplývajúcej zo zmluvy o sprostredkovaní, došlo k uzavretiu zmluvy o predaji bytu medzi žalovanou a Kristínou Szabóovou, keď sa vôbec nevysporiadal s dôkazmi uvádzanými žalovanou o jej vlastnej aktivite a dlhý čas pretrvávajúcej pasivite žalobkyne.

16. Je potrebné prisvedčiť právnomu posúdeniu odvolacieho súdu, že v predmetnom spore, strany uzavreli zmluvu o sprostredkovaní podľa § 744 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstarat' záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

17. Podstatnými obsahovými náležitosťami sprostredkovateľskej zmluvy sú záväzok sprostredkovateľa obstarat' záujemcovi príležitosť k uzavretiu zmluvy a záväzok záujemcu poskytnúť sprostredkovateľovi odmenu, ak bude výsledok dosiahnutý zásluhou sprostredkovateľa. Takáto zmluva nemusí byť písomná a stačí v nej vymedziť všeobecnejšie obsah sprostredkovanánej zmluvy, avšak i z tohto vymedzenia musí byť zrejmé, čo má byť sprostredkované. Záväzok zo sprostredkovateľskej zmluvy nespočíva v uzavretí zmluvy menom záujemcu, ale v obstaraní príležitosti takúto zmluvu uzavrieť. To zahŕňa predovšetkým vyhľadávanie tretích osôb, ktoré budú mať na uzavretí sprostredkovanánej zmluvy záujem, a v informovaní záujemcu o týchto osobách, ako i o ďalších okolnostiach, ktoré sú pre záujemcu významné pre rozhodovanie, či túto sprostredkovanú zmluvu uzavrie a s kým.

Sprostredkovanie je pojmovo úplatné, avšak odmena za sprostredkovanie nemusí byť v zmluve určená presnou čiastkou, môže ísť napr. o percentuálne vyjadrenie z hodnoty a pod. V zásade však je nepochybné, že sprostredkovateľ nie je iba pasívnym činiteľom, ale jeho činnosť musí mať aktívnu povahu, pretože ustanovenie § 774 Občianskeho zákonníka viaže nárok na odmenu k skutočnosti, že výsledok (teda uzavretie zmluvy) bol dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. Sprostredkovateľ je povinný záujemcovi oznamovať všetky dôležité okolnosti súvisiace so sprostredkovaním, najmä okolnosti ovplyvňujúce rozhodovanie záujemcu o tom, či uzavrie sprostredkovateľskú zmluvu alebo nie. To zahŕňa tiež povinnosť informovať o dôveryhodnosti tretích osôb, vrátane predpokladov, ktoré vypovedajú o tom, s akou pravdepodobnosťou si svoje povinnosti, vyplývajúce zo sprostredkovanej zmluvy, splní, prípadne aké je riziko ich nesplnenia. Pre právo na odmenu sprostredkovateľa v dohodnutej výške musia byť kumulatívne splnené dve podmienky a to, že zájemca uzavrel s treťou osobou sprostredkovanú zmluvu a súčasne, že túto zmluvu uzavreli zmluvné strany pričinením sprostredkovateľa. Z uvedeného je zrejmé, že sprostredkovateľ nemá právo na odmenu vtedy, ak bola síce zmluva uzavretá, ale sprostredkovateľ sa o to svojou aktívnou účasťou nezaslúžil. Medzi činnosťou sprostredkovateľa a uzavretím zmluvy musí existovať príčinná súvislosť.

18. A práve na tieto skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku, nepodal rozsudok odvolacieho súdu presvedčivú odpoveď. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí sa vyjadril len k právnomu posúdeniu uplatneného nároku z hľadiska zmluvného dojednaní podľa § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež k otázke platnosti tejto zmluvy počas časového úseku od jej uzavretia do dňa uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalovanou a X. Y. I keď odvolací súd uviedol, že „nebolo sporné“, že dňa 10. júna 2010 žalobkyňa zabezpečila obhliadku pre uvedenú záujemkyňu, t.j. po uplynutí cca 14-tich mesiacov od uzavretia zmluvy, a následne koncom októbra 2010 sama žalovaná tejto záujemkyni odpredala predmetný byt, odvolací súd ďalej len konštatuje, že vďaka činnosti žalobkyne mala možnosť tento byt odpredať. Tento „nesporný“ záver odvolacieho súdu je predčasný a nepodložený argumentáciou o skutočnej aktivite jednej alebo druhej strany, vedúcej k uzavretiu zmluvy a preto nepreskúmateľný. Pričom táto skutočnosť je z pohľadu nároku žalobkyne na províziu (uplatnený žalobný nárok) rozhodujúca.

19. Dovolací súd preto dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu, ktorý svoje závery o dôvodnosti žalobného nároku neodôvodnil zákonným spôsobom, je zaťažené z dôvodov vyššie uvedených tzv. inou vadou, pre ktoré je nutné jeho rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

20. Pokiaľ dovolateľka namietala, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový aplikuje príslušnú právnu normu a pri ktorej zo svojich skutkových zistení vyvodzuje právne závery.

21. Vzhľadom na vyššie uvedenú vadu konania, napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti všetkých zaujatých právnych záverov (ako dovolací súd uviedol s tým, že v predmetnej veci právne posúdil odvolací súd zmluvný vzťah s poukazom na § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka, sa dovolací súd stotožnil), pretože obsah napadnutého rozhodnutia (vzhľadom na jeho nepreskúmateľnosť) nebol pre toto posúdenie dostatočným podkladom.

22. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP).

23. Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

24. Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

25. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na

ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.